

Arrest

nr. 304 064 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 8 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CUYPERS *loco* advocaat B. DHONDT en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 28 maart 2022, diende op 29 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 14 januari 2022 en in Oostenrijk op 14 februari 2022 (Eurodac).

1.2. Op 8 juni 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 15 juni 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 29/03/2022

Overdracht CGVS: 21/12/2022

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond uw persoonlijk onderhoud plaats op 10 mei 2023 van 09.07 u tot 10.56 u op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(CGVS) in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, Meester Matthias Cuypers loco Meester Benoît Dhondt, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent een soennitisch moslim. U werd geboren in Akham Char, in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz in Afghanistan en verbleef daar tot uw vertrek twee dagen voor de overname van de Taliban (augustus 2021). U maakte de middelbare school af in uw dorp en leerde de Koran uit uw hoofd. Vervolgens bracht u twee jaar in de madrassa in Imam Sahib door.

Enige tijd voor de overname door de Taliban kwam de Taliban langs op uw madrassa. Zij duiden u, uw paternale neef Z.(...) en drie anderen aan om met hen mee te komen. U weigerde eerst, maar toen zij u vertelden dat u enkel zou instaan voor de bewaking van een bank in het recent door de Taliban veroverde Sher Kan Bandar en dat u niet zou moeten vechten, ging u toch akkoord. U werd dus drie dagen ingezet als bewakingsagent in deze bank, waarbij u geen wapens droeg en waarbij ook niets gebeurde. Na die drie dagen verklaarde u dat dit niet was waarom u naar de madrassa was gegaan en ging u terug naar de madrassa, waar u uw verlof vroeg en naar huis ging.

Drie dagen later werd uw paternale neef thuis opgepakt en kwam de Taliban ook bij u thuis om u mee te nemen. U was op dat moment echter bij uw zus, dus zei uw vader dat u niet thuis was, waarop de Taliban hem de opdracht gaf u naar hen toe te sturen. U ging niet meer naar huis, maar bleef nog even bij uw zus om daarna naar het huis van uw broer in de stad Imam Sahib te gaan. De vader van uw paternale neef ging naar de Taliban toe om hen te vragen waarom ze zijn zoon hadden opgepakt, waarop ze hem vertelden dat hij, u en de drie andere bewakers ervan werden verdacht een grote som geld te hebben gestolen uit de bank in Sher Khan Bandar. U ging vervolgens naar Nimroz, vanwaar u samen met de zoon van uw zus K.(...) B.(...), N.(...) B.(...) (O.V. (...)), het land verliet.

Uw paternale neef en twee van de drie andere bewakers zitten nog steeds in de gevangenis en hun proces is nog gaande. De Taliban verklaart dat ze hun handen zullen afsnijden, maar dat is tot op heden nog niet gebeurd bij gebrek aan bewijs. Uw vader krijgt nog steeds regelmatig de vraag waar u bent en het bevel dat u zich moet melden. Uw laatste medebewaker is ook het land ontvlucht.

U vluchtte via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België, waar u op 29 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. U bracht onderweg twee maanden door in Iran en vier maanden in Turkije.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw taskara, de taskara en e-taskara van uw zus K.(...) B.(...) en de ALP-badge van haar man K.(...) neer. Uw advocaat legt na uw persoonlijk onderhoud een kopie van de dreigbrief van de Taliban, van uw diploma en van uw rapport neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u in essentie dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u vals beschuldigd wordt van diefstal door de Taliban.

U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud ten eerste dat uw paternale neef vermist is en dat niemand weet of hij nog leeft of dood is (CGVS p. 8). Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw paternale neef nog steeds in de gevangenis van de Taliban zit en dat er een proces gaande is in een rechtbank waar hij al enkele keren geweest is ondertussen.

U verklaart dat de Taliban er al lang mee dreigt om zijn hand af te snijden, maar dat zij dat vonnis tot op heden niet uitvoerden (CGVS p. 14-15). U en anderen zijn dus duidelijk wel op de hoogte van zijn locatie en zijn toestand. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus danig.

Ten tweede verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u na twintig dagen vertrok naar Nimroz (CGVS p. 8). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat het om drie of vier dagen ging waarin u bij familie verbleef (CGVS p. 15-16). Dit is een significant verschil en deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus ook.

Ten tweede weet u uw verklaringen als zou de Taliban u van diefstal verdenken niet aannemelijk te maken. De Taliban heeft namelijk geen bewijzen tegen jullie: jullie worden volgens uw verklaringen enkel verdacht omdat jullie als bewakers aanwezig waren. Het geld is nooit gevonden en er zijn ook geen andere bewijzen, wat de Taliban ook tegenover de familie van hun gevangenen toegeeft (CGVS p. 14-15). Ze hebben dus geen enkele reden om jullie te verdenken in plaats van anderen.

U verklaart dan ook dat de commandant in Sher Khan Bandar, die ook de macht had in uw eigen dorp (CGVS p. 11), u en uw vier medebewakers doelbewust rekruteerde om de diefstal van het geld dat hij zelf had gestolen op jullie af te schuiven (CGVS p. 14). Uw verklaringen in die richting weet u echter ook niet aannemelijk te maken. Indien dit het geval zou zijn, zou het namelijk erg onlogisch zijn van de Taliban om nog op bewijzen te wachten inzake de misdaad waarvan ze jullie niet echt verdenken. Het zou dan veel logischer zijn dat ze de straf die ze willen uitvoeren, namelijk het afhakken van de handen van hun gevangenen, al lang hadden uitgevoerd. U verklaart dat ze dat niet deden omdat ze dat niet durven door de aanwezigheid van de families (CGVS p. 15), maar indien de Taliban bang zou zijn van de families, is het erg weinig aannemelijk dat ze hun gevangenen ondertussen bijna twee jaar zouden gevangen houden zonder enige vorm van bewijs. U weet uw verklaringen hieromtrent dus absoluut niet aannemelijk te maken.

Ten derde weet u uw verklaringen over de zoektocht van de Taliban naar u evenmin aannemelijk te maken. U verklaart namelijk dat de Taliban uw paternale neef thuis ging ophalen en dat ze ook naar uw huis kwamen om u mee te nemen (CGVS p. 13). U was echter net bij uw zus thuis en toog daarna naar het huis van uw paternale oom, waar u drie of vier (of twintig, zie supra) dagen verbleef (CGVS p. 13; 15-16). In die periode kwam de Taliban regelmatig langs bij u thuis en doorzochten ze alles (CGVS p. 16). Desondanks kwam de Taliban nooit naar u zoeken in één van de andere huizen waar uw dichte familie woonde, die nochtans in hetzelfde dorp lagen (CGVS p. 16). Ook later gebeurde er niets meer met de rest van uw familie, tot de Taliban plots anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud van 10 mei 2023 en dus ruim anderhalf jaar nadat ze u oorspronkelijk begonnen te zoeken een dreigbrief achterliet (CGVS p. 16-17). Dat komt niet overeen met uw verklaringen als zou de Taliban u dringend zoeken en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus verder.

Bovendien is de dreigbrief die u neerlegt gedateerd op 10/03/2023, op de Gregoriaanse notatiewijze. In het kader van een dreigbrief van de Taliban is het erg opvallend dat deze notatiewijze opduikt, wat vragen oproept over deze brief. Daarnaast gaat het om een kopie van een handgeschreven document, dat dus makkelijk nagemaakt kan worden en onderhevig kan zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Documenten hebben hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen.

Ten overvloede valt op te merken dat de Taliban geen andere redenen heeft om u te vervolgen. U werkte vrijwillig enkele dagen voor hen als bewakingsagent, waarbij u geen wapen droeg omdat u hen vertelde dat u dat niet wilde (CGVS p. 11-12). Toen u drie dagen later wou vertrekken werd u dat ook zonder problemen toegelaten (CGVS p. 12). Eerder hadden dorpelingen van u die bij de Taliban zaten er al op aangedrongen dat u hen zou vervoegen, maar toen u dat weigerde, lieten ze u simpelweg met rust (CGVS p. 10). Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in

het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen

aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De dreigbrief werd supra reeds besproken. Daarnaast gaat het enkel om documenten die de identiteiten van de afgebeelde personen en uw opleidingsniveau ondersteunen, die in het kader van deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Documenten hebben zoals aangegeven hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afgaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur".

Vooreerst merkt verzoeker op dat er geen twijfels werden geuit met betrekking tot zijn eigenlijke rekrutering, die aanleiding gaf tot de situatie waarin hij beschuldigd werd van diefstal. Verzoeker stelt aangaande zijn problemen met de taliban dat het louter speculatief is en niet overeenkomstig de landeninformatie om te stellen dat de taliban geen enkele reden heeft om hem en zijn kompanen te verdenken, omdat er geen bewijzen zijn tegen hen. Verzoeker verwijst naar de meest recente "Country Guidance" van EUAA waarin staat dat de vorige grondwet door de taliban werd opgeschort en wetten werden aangekondigd die in lijn zijn met de sharia. Volgens UNHCR wordt het beleid van de taliban gekenmerkt door willekeur, onvoorspelbaarheid en een gebrek aan respect voor de rechtsstaat. Er is geen functionerend formeel rechtssysteem, er worden lijfstraffen en doodstraffen toegepast, evenals buitengerechtelijke executies. De taliban is geen groot monolithisch blok, een groot en onwrikbaar geheel, dat op consistente wijze handelt over het gehele grondgebied.

Verzoeker stelt dat het niet onlogisch is dat een individueel lid van de taliban geld zou stelen en dat dit in lijn is met de beschikbare landeninformatie. Dat een lokale commandant verzoeker en zijn kompanen bewust zou hebben gerekruteerd om de diefstal in hun schoenen te schuiven is zeker niet ondenkbaar volgens verzoeker. De gedecentraliseerde structuur van de taliban maakt dat zij op eigen houtje kunnen handelen, in dit geval op de kap van enkele naïeve jongeren.

Verzoeker stelt verder dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf in Nimroz maar dat de tegenstrijdigheid louter rust in een verkeerde lezing van zijn verklaringen.

Verzoeker betoogt dat hij bij terugkeer een objectief risico loopt op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn profiel als voormalig talibanrekrut.

Verzoeker stelt dat de beoordeling van zijn verklaringen op basis van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU op een objectieve, onpartijdige en nauwgezette wijze dient te verlopen. Verzoeker betoogt dat er een samenwerkingsplicht ofwel gedeelde bewijslast geldt tussen de partijen. Verzoeker verwijst verder naar de richtlijnen van het UNHCR Handboek en stelt dat standpunten over geloofwaardigheid moeten worden uitgelegd en moeten worden ondersteund door bewijs. De bestreden beslissing heeft louter een plausibiliteitsbeoordeling gemaakt, die niet gebaseerd is op bewijs.

Er werd aan verzoeker, op de vraag of hij Facebook of andere sociale media heeft na, niets gevraagd in verband met zijn verblijf hier in België en de eventuele al dan niet gepercipieerde gevolgen die dit bij terugkeer zou kunnen teweegbrengen. Er is verder volgens verzoeker een tekort aan informatie over de mensenrechtensituatie in Afghanistan en er is nog steeds geen actuele informatie over de risico's voor terugkeerders vanuit het Westen. Verzoeker verwijst hiervoor naar de Nansen Note 3-22. Verzoeker haalt tevens in het licht van de samenwerkingsplicht aan dat er ernstige problemen zijn met de landeninformatie die de commissaris-generaal heeft ingewonnen en de manier waarop deze wordt toegepast.

Verzoeker brengt een risico-analyse aan, omdat er erg veel indicaties zijn dat terugkeerders uit het Westen die asiel hebben aangevraagd in Europa ernstige problemen zullen krijgen met de taliban.

Verzoeker stelt dat hij slechts 19 jaar oud was ten tijde van zijn vertrek, hij door de taliban gerekruteerd werd en vervolgens op de vlucht sloeg, hij uit de conservatieve regio Kunduz komt, hij zich integreert, hij Nederlands leert en probeert aan het werk te gaan. Daarenboven duurde het persoonlijk onderhoud slechts 1 uur en 49 minuten, waarvan 21 minuten pauze. De commissaris-generaal heeft volgens verzoeker de

samenwerkingsplicht geschonden omdat hij niet uit eigen beweging het risico heeft nagegaan dat verzoeker loopt bij terugkeer. Ook de onderzoeksplicht en artikel 3 van het EVRM zijn daarmee geschonden volgens verzoeker.

Verzoeker stelt dat hij niet in staat zal zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen bij terugkeer en zal aanzien worden als iemand die veranderd is. Hij stelt dat hij op 19-jarige leeftijd Afghanistan is ontvlucht en zich momenteel bevindt in een belangrijke fase in de ontwikkeling als adolescent waarin hij zeer beïnvloedbaar is door externe invloeden in zijn omgeving.

Als jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het huidige Afghanistan. Verder verblijft hij sinds maart 2022 onafgebroken in België. Verzoeker is ten tijde van de machtsovername Afghanistan ontvlucht waardoor hij geen voeling heeft met Taliban-Afghanistan. Verder wordt hij blootgesteld aan gewoontes en gebruiken die haaks staan op het gedrag dat hij gewoon is te stellen en dat van hem wordt verwacht in Afghanistan. Hij legt 5 taalcertificaten neer die werden behaald van CVO Edukempen. Verder is hij ingeschreven voor de opleiding Nederlands Tweede Taal Richtingraad 2 tijdens het schooljaar 2023-2024. Hij heeft zich ook bij Atlas aangemeld om zich op 23 augustus in te schrijven voor de cursus Nederlands richtgraad 2, 3 en 4. Hij zit momenteel in een bemiddelingstraject bij de VDAB.

Verzoeker betoogt bijkomend dat hij niet over geldige Afghaanse reisdocumenten beschikt die hem in staat zouden stellen terug te keren naar Afghanistan. Indien hij terugkeert zal het voor hem nodig zijn om geïdentificeerd te worden door de Afghaanse overheid. Het risico op identificatie als iemand die vanuit Europa komt en asiel heeft aangevraagd is bijzonder groot. Verzoeker loopt een risico op onmenselijke en vernederende behandeling, detentie in onleefbare omstandigheden, mishandeling, foltering en executie. Verzoeker stelt dat hij geen documenten van de Afghaanse ambassade te Brussel kan verkrijgen, indien mogelijk, omdat ervan kan worden uitgegaan dat er communicatie is met de *de facto* overheden in Afghanistan. Dit betekent dat identiteitsgegevens aan de taliban worden bezorgd en dat identificeerbaar is dat dergelijke documenten afkomstig zijn van een instantie die trouw is aan de voormalige Afghaanse republiek. Verzoeker stelt eveneens dat er een risico-inschatting dient te gebeuren van de gevolgen van terugreizen naar Afghanistan met een EU-Laissez Passer.

Daarenboven loopt verzoeker een ernstig risico op vervolging als etnisch Tadzjiek. Verzoeker stelt dat er op de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangegeven dat verzoeker Arab is. Verzoeker stelt echter dat hij uit de Noordoostelijke provincie Kunduz komt die grenst aan Tadzjikistan en dat zijn neef verklaart Tadzjiek te zijn. Dit zou voor een zorgvuldige asielinstantie reden moeten zijn tot verder onderzoek aangezien er in het grensgebied veel zogenaamde '*Tajik Arabs*' zijn. Deze worden als Tadzjiek gepercipieerd, onder andere omdat ze Dari spreken. Hierdoor kunnen zij gediscrimineerd en gevisieerd worden als etnische minderheid.

Verzoeker stelt dat er nog een risico is bij terugkeer, namelijk het leven onder talibanbestuur in het algemeen. Verzoeker verwijst hiervoor uitgebreid naar landeninformatie waaronder het EUAA-rapport van januari 2022.

Hij wijst verder op het vermenigvuldigingseffect, namelijk dat het risico significant verhoogt indien men tot meerdere risicoprofielen behoort, zoals *in casu*.

Verzoeker wijst tot slot op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en verwijst hiervoor uitgebreid naar landeninformatie.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- UNHCR, "*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*", Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint (stuk 3);
- briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 4);
- attest van de Afghaanse Ambassade (stuk 5);
- standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel (stuk 6);
- briefwisseling met de DVZ over gebruik Laissez-Passer (stuk 7);
- taalcertificaten (stuk 8);
- inschrijving taal cursus 2023-2024 (stuk 9);
- afspraakbevestiging Atlas (stuk 10);
- bemiddelingstraject VDAB (stuk 11).

2.1.3. In een aanvullende nota van 24 januari 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*” van 4 november 2022;
- de EUAA-rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023;
- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023.

2.1.4. In een aanvullende nota van 24 januari 2024 wenst verzoeker actuele landeninformatie voor te leggen over de situatie in Afghanistan en enkele nieuwe elementen. Hij legt de volgende documenten neer:

- het UNAMA-rapport “*Treatment of Detainees in Afghanistan*” van september 2022 (stuk 1);
- het rapport van de Algemene Vergadering van de VN, “*Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett*” van 11 oktober 2023 (stuk 2);
- het UNAMA-rapport “*Human rights situation in Afghanistan : JULY – SEPTEMBER 2023 UPDATE*” van oktober 2023 (stuk 3);
- HvJ 21 september 2023, nr. C-151/22 (stuk 4);
- de Nansen Note 3-23, “*Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*” van november 2022 (stuk 5).

2.1.5. In een aanvullende nota van 25 januari 2024 brengt verzoeker een aanvraag voor een individuele beroepsopleiding neer die ervoor zorgt dat verzoeker kan aangeworven worden in een bedrijf gespecialiseerd in bezettingswerken.

2.1.6. In een aanvullende nota die verzoeker heeft neergelegd ter terechtzitting van 26 januari 2024 brengt hij actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan en enkele nieuwe elementen aan. Hij brengt de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023 (stuk 1);
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023 (stuk 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst benadrukt de Raad dat waar de verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen.

Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “gedeelde bewijslast” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust.

Verzoekers kritiek op de duur van het persoonlijk onderhoud, wordt bekeken in het licht van de mogelijkheden die verzoeker had om de relevante elementen van zijn verzoek aan te brengen en of hij de redenen waarom hij dit verzoek indiende kon uiteenzetten. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker aan dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken alle redenen heeft kunnen opgeven waarom hij Afghanistan heeft verlaten en er niet naar kan terugkeren (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3). Hij heeft tijdens het persoonlijk onderhoud alle documenten in zijn bezit kunnen laten zien en toelichten (*Ibid.*, p. 4). Verzoeker kreeg de kans om de redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming te vertellen. Daarna gevraagd of hij nog andere redenen had voor zijn verzoek, antwoordde hij ontkennend (*Ibid.*, p. 8). Ook bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker aan dat hij alles goed had begrepen en niets meer wenste toe te voegen (*Ibid.*, p. 17). Ook verzoekers advocaat was aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en gaf aan dat hij niets wou toevoegen, maar dat hij misschien op basis van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud nog zaken kon aanvullen (*Ibid.*). Verzoeker heeft echter geen opmerkingen ingediend wat de notities van het persoonlijk onderhoud betreft. Een schending van de samenwerkingsplicht kan niet worden vastgesteld.

De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Verder acht de Raad het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief omtrent de duur van verzoekers verblijf in Nimroz bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Verzoeker betoogt daarnaast dat hij bij terugkeer een objectief risico loopt op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn profiel als voormalig talibanrekrut.

De Raad verwijst naar de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u in essentie dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u vals beschuldigd wordt van diefstal door de Taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud ten eerste dat uw paternale neef vermist is en dat niemand weet of hij nog leeft of dood is (CGVS p. 8). Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw paternale neef nog steeds in de gevangenis van de Taliban zit en dat er een proces gaande is in een rechtbank waar hij al enkele keren geweest is ondertussen. U verklaart dat de Taliban er al lang mee dreigt om zijn hand af te snijden, maar dat zij dat vonnis tot op heden niet uitvoerden (CGVS p. 14-15). U en anderen zijn dus duidelijk wel op de hoogte van zijn locatie en zijn toestand. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus danig.”

“Ten tweede weet u uw verklaringen als zou de Taliban u van diefstal verdenken niet aannemelijk te maken. De Taliban heeft namelijk geen bewijzen tegen jullie: jullie worden volgens uw verklaringen enkel verdacht omdat jullie als bewakers aanwezig waren. Het geld is nooit gevonden en er zijn ook geen andere bewijzen, wat de Taliban ook tegenover de familie van hun gevangenen toegeeft (CGVS p. 14-15). Ze hebben dus geen enkele reden om jullie te verdenken in plaats van anderen.

U verklaart dan ook dat de commandant in Sher Khan Bandar, die ook de macht had in uw eigen dorp (CGVS p. 11), u en uw vier medebewakers doelbewust rekruteerde om de diefstal van het geld dat hij zelf had gestolen op jullie af te schuiven (CGVS p. 14). Uw verklaringen in die richting weet u echter ook niet aannemelijk te maken. Indien dit het geval zou zijn, zou het namelijk erg onlogisch zijn van de Taliban om nog op bewijzen te wachten inzake de misdaad waarvan ze jullie niet echt verdenken. Het zou dan veel logischer zijn dat ze de straf die ze willen uitvoeren, namelijk het afhakken van de handen van hun gevangenen, al lang hadden uitgevoerd.

U verklaart dat ze dat niet deden omdat ze dat niet durven door de aanwezigheid van de families (CGVS p. 15), maar indien de Taliban bang zou zijn van de families, is het erg weinig aannemelijk dat ze hun gevangenen ondertussen bijna twee jaar zouden gevangen houden zonder enige vorm van bewijs. U weet uw verklaringen hieromtrent dus absoluut niet aannemelijk te maken.

Ten derde weet u uw verklaringen over de zoektocht van de Taliban naar u evenmin aannemelijk te maken. U verklaart namelijk dat de Taliban uw paternale neef thuis ging ophalen en dat ze ook naar uw huis kwamen om u mee te nemen (CGVS p. 13). U was echter net bij uw zus thuis en toog daarna naar het huis van uw paternale oom, waar u drie of vier (of twintig, zie supra) dagen verbleef (CGVS p. 13; 15-16). In die periode kwam de Taliban regelmatig langs bij u thuis en doorzochten ze alles (CGVS p. 16). Desondanks kwam de Taliban nooit naar u zoeken in één van de andere huizen waar uw dichte familie woonde, die nochtans in hetzelfde dorp lagen (CGVS p. 16). Ook later gebeurde er niets meer met de rest van uw familie, tot de Taliban plots anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud van 10 mei 2023 en dus ruim anderhalf jaar nadat ze u oorspronkelijk begonnen te zoeken een dreigbrief achterliet (CGVS p. 16-17). Dat komt niet overeen met uw verklaringen als zou de Taliban u dringend zoeken en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus verder.

Bovendien is de dreigbrief die u neerlegt gedateerd op 10/03/2023, op de Gregoriaanse notatiewijze. In het kader van een dreigbrief van de Taliban is het erg opvallend dat deze notatiewijze opduikt, wat vragen oproept over deze brief. Daarnaast gaat het om een kopie van een handgeschreven document, dat dus makkelijk nagemaakt kan worden en onderhevig kan zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Documenten hebben hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen.

Ten overvloede valt op te merken dat de Taliban geen andere redenen heeft om u te vervolgen. U werkte vrijwillig enkele dagen voor hen als bewakingsagent, waarbij u geen wapen droeg omdat u hen vertelde dat u dat niet wilde (CGVS p. 11-12). Toen u drie dagen later wou vertrekken werd u dat ook zonder problemen toegelaten (CGVS p. 12). Eerder hadden dorpelingen van u die bij de Taliban zaten er al op aangedrongen dat u hen zou vervoegen, maar toen u dat weigerde, lieten ze u simpelweg met rust (CGVS p. 10).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker kan aldus niet betogen dat hij nood heeft aan internationale bescherming louter omwille van zijn profiel als voormalig talibanrekrut.

De Raad bemerkt inzake verzoekers opgeworpen Tadzjiekse origine dat het louter gegeven een Tadzjiek te zijn niet voldoende is opdat verzoeker in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Uit de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, en waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt immers niet dat er sprake is van een systematische vervolging van alle personen van Tadzjiekse origine (zie EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, p. 85-86). In de beschikbare informatie kan worden gelezen dat bij de individuele beoordeling van een vrees voor vervolging in hoofde van een persoon met Tadzjiekse etniciteit er rekening gehouden moet worden met het gegeven dat deze persoon gepercipieerd zal worden als iemand die banden heeft met de National Resistance Front (hierna: NRF), waarbij in het bijzonder de Tadzjiken afkomstig uit de districten Panjshir en Andarab in de provincie Baghlan een gevaar lopen. De Raad stelt *in casu* vast dat verzoeker eerder geenszins gewag heeft gemaakt van een vervolgingsvrees wegens zijn Tadzjiekse origine noch van enige banden met de NRF en er tevens niet kan vastgesteld worden dat verzoeker afkomstig zou zijn uit de provincie Baghlan. In het licht van deze omstandigheden kan niet worden aangenomen dat verzoeker zal worden gevisieerd bij een terugkeer naar Afghanistan wegens het loutere gegeven van Tadzjiekse origine te zijn. Wat het gegeven dat verzoeker Dari spreekt betreft, moet de Raad vaststellen dat uit de beschikbare informatie geenszins blijkt dat Afghanen (al dan niet van Tadzjiekse origine) die Dari spreken, hetgeen een van de officiële landstalen is en wordt gesproken door een groot deel van de bevolking, worden aangeduid als zijnde een (mogelijke) risicogroep. Een vrees voor vervolging dient bovendien *in concreto* te worden aangetoond zodat een algemene verwijzing naar een van de landstalen niet kan volstaan, ook niet met verwijzing naar verzoekers Tadzjiekse origine gelet op de bovenstaande vaststellingen hieromtrent. Verzoeker heeft overigens in de administratieve procedure ten overstaan van het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken geen vrees wegens zijn taal opgeworpen.

Verzoeker slaagt er niet in *in concreto* aan te tonen dat hij een vrees voor vervolging zou hebben omwille van het feit dat hij Dari spreekt. Gelet op voorgaande bevindingen maakt verzoeker met de loutere verwijzing naar zijn Tadzjiekse afkomst en naar het gegeven dat hij Dari spreekt, al dan niet in combinatie met zijn verblijf in het buitenland, geen persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees of enig reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

Verzoeker betwist de beoordeling niet die werd gemaakt in de bestreden beslissing van de door hem neergelegde documenten, zodat deze wordt hernomen:

“De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De dreigbrief werd supra reeds besproken. Daarnaast gaat het enkel om documenten die de identiteiten van de afgebeelde personen en uw opleidingsniveau ondersteunen, die in het kader van deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Documenten hebben zoals aangegeven hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afgaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde.”

Ook verzoekers risicoprofiel van asielzoeker die terugkeert naar Europa en jonge Afghaan die mogelijks verwesterd is, kan niet overtuigen, gelet op het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden.

Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat *“zina betreft”* – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*Ministry of Communications and Information Technology*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker stelt *in casu* dat hij niet in staat zal zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen bij terugkeer en zal aanzien worden als iemand die veranderd is. Hij stelt dat hij op 19-jarige leeftijd Afghanistan is ontvlucht en zich momenteel bevindt in een belangrijke fase in de ontwikkeling als adolescent waarin hij zeer beïnvloedbaar is door externe invloeden in zijn omgeving. Als jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het huidige Afghanistan. Verder verblijft hij sinds maart 2022 onafgebroken in België. Verzoeker is ten tijde van de machtsovername Afghanistan ontvlucht waardoor hij geen voeling heeft met Taliban-Afghanistan. Verder wordt hij blootgesteld aan gewoontes en gebruiken die haaks staan op het gedrag dat hij gewoon is te stellen en dat van hem wordt verwacht in Afghanistan. Hij legt 5 taalcertificaten neer die werden behaald van CVO Edukempen. Verder is hij ingeschreven voor de opleiding Nederlands Tweede Taal Richtingraad 2 tijdens het schooljaar 2023-2024. Hij heeft zich tevens bij Atlas aangemeld om zich op 23 augustus in te schrijven voor de cursus Nederlands richtgraad 2, 3 en 4. Hij zit momenteel in een bemiddelingstraject bij de VDAB. In zijn aanvullende nota brengt verzoeker documenten in verband met de aanvraag voor een individuele beroepsopleiding neer.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was 20 jaar oud toen hij in België is aangekomen. Verzoeker heeft als kind en ook tijdens zijn tienerjaren en zelfs als meerderjarige in Afghanistan gewoond en er zijn middelbare school afgemaakt.

Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds maart 2022 in België heeft verbleven in het kader van de procedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Dari, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4) en heeft nog steeds contact met zijn familie in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6).

Verzoeker haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in zijn hoofd. De documenten die verzoeker neerlegt kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen, maar wijzen hoogstens op zijn integratie, wat niet hetzelfde is als verwestering.

Verzoeker stipt nog aan dat hij geen Afghaanse reisdocumenten heeft en dat hij geïdentificeerd zal worden bij terugkeer. Hij stelt bijkomend dat er een risico-inschatting dient te gebeuren van de gevolgen van terugreizen naar Afghanistan met een EU-Laissez Passer. Dergelijk betoog is echter niet dienstig nu noch de bestreden beslissing noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt.

Zoals hierboven uiteengezet, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek in het vizier stond van de taliban, noch blijkt dat hij bij terugkeer in hun vizier zou komen.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of

bestrafing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker nog wijst op het vermenigvuldigingseffect, namelijk dat het risico verhoogt indien men tot meerdere risicoprofielen behoort, is dit gelet op wat voorafgaat niet van toepassing in het voorliggend geval.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolg in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”*

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende

en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunduz.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie.

Verzoeker voert geen persoonlijke omstandigheden aan die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP